



**3. szám.**  
Jan. 17-én 1863.

Megjelenik minden szombatnapon egy íven sokféle képpel ellátva.  
Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 óra jan.—jul. 3 frt., és három óra  
jan.—mart. 1 frt. 50 kr. — Előfizethető minden postahivatalnál és könyvárúsnál. —  
Kiadó hivatal: Pest, egyetem-utca 4-ik szám.

**XIII. kötet.**

## EGY PIPA KOSPALLAGI

(korából).

*Künn.*

No lánczadta féle fajta  
Titeket meg mi szél hajta?  
Nem tudtok otthon maradni  
Ásni, vézni és aratni?  
Ti talán azt gondoljátok:  
Hogy itt gond van csak ti rátok,  
No, ni, lássa meg az ember  
Talán nincsen itt baj ezer.  
— Hát mi a baj, elő vele  
Melyötöket huzassam le? —  
Tudom, hogy ez a bajotok,  
Megkapjátok csak várjatok  
Ide avval a levéllel,  
Tudom hogy teli van széllel,  
Aztán itt várakozzatok  
A míg a sor kerül rátok.

*Bent.*

Tekintetes bíró urak,  
Oda künn szegények vannak  
Itt a kérelem levelök  
Valamit csinálnánk velök,

Csekélység az egész — még is  
Szegény embernek baj ez is  
Kérem szépen hogy ha lehet  
Elintéznök ezt az ügyet.  
— És azonnal hozzá fogtak  
Igazságot szolgáltatottak  
S egy pár óra ha le jára,  
Hiába senki sem vára  
S mentek haza nagy ujsággal  
Zsebjökben az igazsággal.

### Cabanos szivar

(idejében).

*Künn.*

No barátim mit akarnak.  
Micsoda dologba' járnak?  
Csak mondják el és azonnal  
Kevesebb leszen egy bajjal.  
— Ugy, a mit a multkor mondtak —  
Már az urak együtt voltak,

Az ügyöket elől vették  
 És rendes folyamba tették,  
 Végére fogunk már járni  
 Csak egy piczint kell még várni.  
 Biztosíthatom önöket,  
 Tisztába hozzuk ügyöket.  
 Majd az írás ha kimegyen  
 Mindegyikök készen legyen  
 Perköltség és más afféle  
 Fizetés bizon jár véle.  
 De nem sok lesz egy pár forint.  
 Hát mi ujság van odakint?  
 Semmi — no csak ugy tegyenek  
 Most szépen haza menjenek,  
 Sürgetősek a dolgaim,  
 Be kell mennem, isten velük  
 Megemlékezem felőlük.  
 Ismételem nem sokára  
 Rá hágnak a baj nyakára.  
 Ügyök jól áll mindenképpen  
 Csak menjenek haza szépen.

*Bent.*

Az ördög vinné el őket,  
 Ezt a dolog-kerülőket,  
 Járnak az ember nyakára,  
 Várjátok az ügy sorára!  
 Sohsem tudni hol áll elő  
 Mindig egy-egy követelő,  
 Az ember tán mást se tenne.  
 Csak a bajok után menne  
 Nincs az embernek száz keze  
 Hogy a dolgát mind végezze.  
 De mit tegyek? ugy, no jól van  
 Mit is kapok e fertályban?  
 Ugy — tudom már — s a nyugta kész,  
 Venczel! te a pénztárba mégysz  
 Elhozod a fizetésem  
 De hamar — míg el nem késem  
 Azután egy kocsit rendel  
 Hallja-e, kigyelmed Venczel!  
 Kocsit rendel — s kesztyüt veszünk  
 Azután a bálba megyünk. T. P.

## TALLÉROSSY ZEBULON LEVELEI MINDENVÁRÓ ÁDÁMHOZ.

Tekintedezs barátom uram!

Azt ígírtem kedves barátom uramnak, hogy majd azt a kis processuskáját fogok rendbehozni, a melyben kiderüli magat, hogy tekintedezs barátom uram mivel tartozza hitelezőinek, s adosok mivel tartoznak kedves barátom uramnak? Tehat tetzik tunyi: az ügy míg nem *írett* meg egészen, míg sok expensakat meg kel tenyi elib; azutan lehet azt kérdeznyi hogy kinek mi tetzik. Kedves barátom uram azon tiveteg fogalomban lakja, hogy a ki kedves barátom uramnak ados, az tartozik fizetnyi. Ez törvínyszerüleg helyes; ki mondana elene törvínyesígnék? de oportunitas tekintetibül nem a: kedves barátom uram tartozik fizetnyi ha ados, de a kik kedves barátom uramnak adosok, azok beati possidentes, azok irányaban kedves barátom uram bikülíkeny szellemmel tartozza. In sokat mondhatník, de nem mondok

semit. Elib három esztendeig kel kedves barátom uramnak Üstököst jaratnyi, majd akkor megtugya belüle, hogy in mit akartam? Míg most ucsegíjen magam se tudom. Valamit csak irnyi kel; mert honorariumot hiaba nem agyak. Szerkesztő is aszongya; barátom uram is azt varja. In csak jot akarok; de hat hun az a jo? Kedves barátom uramnak könyü dolga, mert csak kérdezet, de nekem felelnyi kel. Üstökös írdeke azt megkivanja, hogy a mi írdekeset tudok, azt el ne mongyam. Mert ha ma elmondok, holnaputan ki praenumberalja ra? — Arul a kis restentiarul is teczete kérdezőskönyi... no erül majd holnap!\*)

Alazatos szolgálja

*Tallerosy Zebulon.*

\*) A mikor nem jön lap, ugye?

*Szerk.*

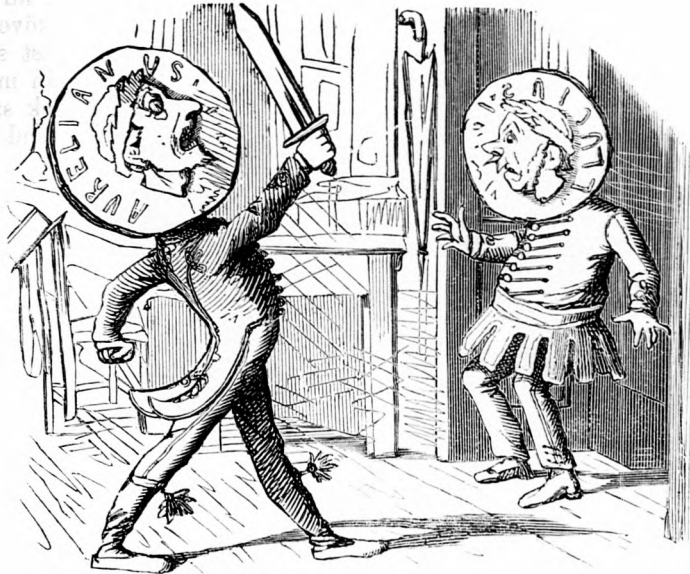
### **Toldihoz.**

Husz esztendón által még csak megment, holmi  
 Kétszáz forintodra vágyót földre tolni,  
 De bizony nem győződ ruhád leporolni  
 A sok bukás után, mostanában Toldi!  
 Mészáros csak térded tudta bepiszkolni,

Kocsis hátad is be tudta homokolni.  
 Kétszáz forintodat meg meré rabolni  
 Jó hired — nevedben fenekig gázolni.  
 Se baj! az magyar volt, mért szégyelnéd, Toldi!?  
 — Csak ne fogjon soha, győzni rajtad holmi....

## EQUES ROMANTICUS.

Dráma.

Első jelenés. *Aurelianus*, később *Llucius*.*Aurelianus.*

Hah dörgő Juppiter! s te Pluto hah!  
 Dírák és Furiák és Háрпиak!  
 Halljátok ezt! E nagy rágalmazást!  
 Hogy én nem volnék tiszta színarany  
 Hanem csupán arannyal futtatott.  
 E szörnyü bántalom ma vért kíván  
 Ha bár csak annyit, mennyit János Vajda  
 Csatában onta ellenhús közül.  
 Nincs mennyköved számára óh Zeüsz!  
 Nincs? Hát ne is legyen. Majd lesz nekem!  
 Kihívom őt! Nem, még sem őt magát,  
 Kihívom anyját, a miért szülé,  
 Feleljen érte! S hogy ha nem jön az :  
 Kihívom a nagyapját, szép apáját;  
 Ha halva vannak, annál rosszabb rájuk,  
 Mert akkor annál inkább megölöm,  
 De én halottat látni akarok  
 Ha akkorát is, mint egy holt vezércikk

A mit könyörtelen veres pelajbász  
 Keresztelés előtt keresztbe szelt.  
 Jöjj Llucius, és halld boszom szavát.

*Llucius.*

Mi rosz tubákat szittál, Goldeném,  
 Hogy eként prüszögsz tőle?

*Aurelianus.*

Halld szavam.

Megsérte engemet Severus im.  
 Menj és keress egy oly embert nekem,  
 A kit kihíjak és a ki el ne jöjön;  
 Utközbe térj be Aesculapiushoz  
 S hozz nékem tőle sárkányok tejét,  
 Azt hogyha ittam, bátor és dühös  
 Olykép leszek, miként Ajax, a bész!

*Llucius.*

Szolgálatodra leszek Goldeném. (EL)

## Második jelenés.

*Llucius. Severus.**Severus.*

A mit mondál Lluci, azon szívem  
 Három hasáb öröme ömledez.  
 Keblem vezércikké dagad, s a mit  
 E perezben érezek, nem férne bé  
 Még a Jövöbe sem, oly hosszú az.

Minő szerencse! hogy szalasztanám el?  
 Engem kihívnak! Hirt nevet kapok!  
 Arszlányá lészek a jurista bálnak.  
 Beszélnek rólam körben, kassinóban  
 Szép asszonyok távesöve megkeres  
 Mikor színházban falnak dülve állok.



Jöjj Llucius keblemre, hadd ölellek.  
 Mondd Goldenének : eddig csak gyűlöltem :  
 De most szeretni kezdem. Ő kihív!  
 Megyek, verekszem, a hogy csak kívánja.  
 Akármikor, akár mingyárt ma is

*Llucius.*

No, no Severe! nem kell úgy sietni  
 A Goldeném most hirdet új lapot.  
 Ha megtudná a jámbor publikum,  
 Hogy életét eként koczára tette  
 Azt hinné, meglövik és futts a pénz.

Előbb hadd szedje bé az obolust  
 A mikre felváltja talentumát :  
 Aztán, majd aztán kezdjetez neki.

*Severus.*

Ugyis nagyon jó, addig még tovább  
 Beszélhet a világ nagy dolgaimról,  
 Miket követni majd én fogok  
 Oh boldog ember, a ki hat héten át  
 Lehet párbaj-szüléssel viselő!  
 Örök hálám fogadd el Llucius!

(Első felvonás vége)

## Második felvonás.

*Aurelianus, Llucius.*



*Aurelianus* (fekszik és nyög).

Oh *Lluci*! mennykő üssön a szeredbe.  
Mi ördögöt hozál te *Aesculáptól*?  
Nem sárkánytej volt az, tán pulykaméreg.  
Bevettem, és most itt fekszem vele.  
Eróm java mind a lábamba szállt,  
Mi ördögöt itattál meg velem?  
Ugy fekszik bennem, mint egy önbírálat,  
Egész gyomrom polgárosodva van;  
S megy tőlem, mint egy véghetetlen program.  
Ó *Llucius*; mikor verekszem én?  
Oh mennyi sürgöny, mily polemia  
Belsőmben ez! Nincs erre censura?!  
Ah jaj hasam! Oh handabandaranda!

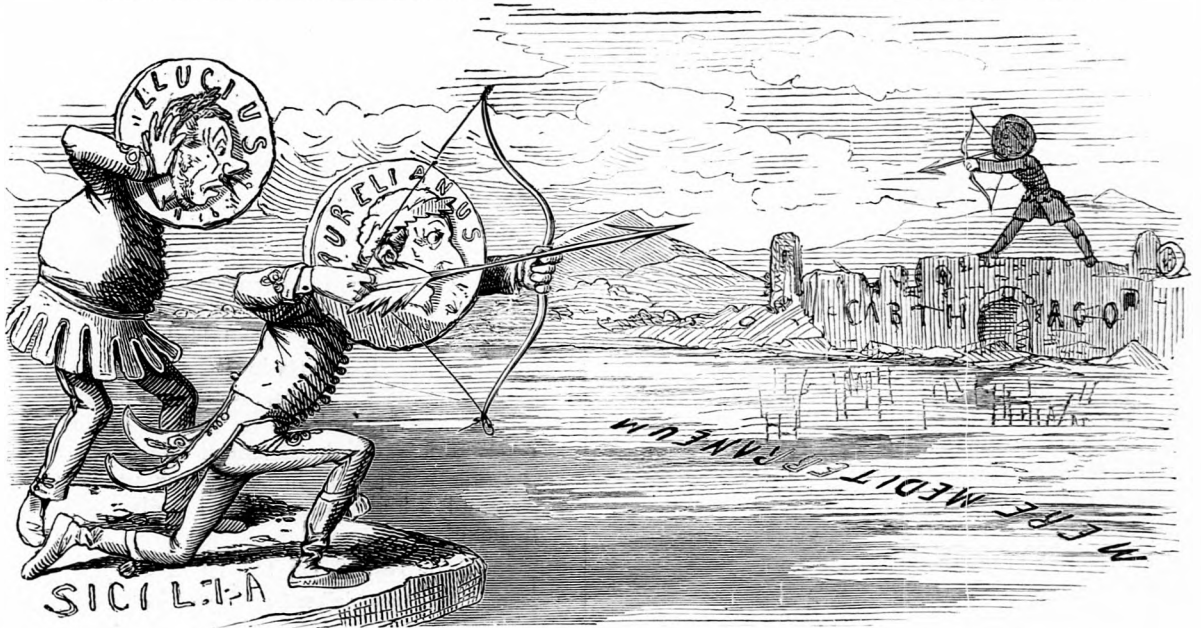
*Llucius*.

No várj megállj. Én majd segíték itt.  
(Közönséghez):  
Nagyérdemű méltóságos publikum  
Ki lesni várni már méltóztatol,  
Kettő közül melyik száll *Styx* vizére?  
Jelentem ássan, hogy a hirdetett  
Darab: *Ajax* vivása *Hektor* ural  
E napról elmarad, a hős beteg,  
Betegség által gátoltatva lévén  
A meghalásban, élni kénytelen,  
Majd hogy ha lőnek — ujság s falragasz  
Hirdetni fogja; — *cassa* nyitva lesz.

(Második felvonás vége.)

### Harmadik felvonás.

*Aurelius*, *Severus*, *Llucius* és többen. Történik a másik esztendőben. Történethely: *Europa* — *Afrika*.



*Llucius*.

A tér kimérve van! urak! Helyekre!  
Háromszáz stadium az indulópont.  
A tengerpart a végső barriére!  
Tetszés szerint lóhet, ki czélozott,  
A barriéreről. *Mársz!* te légy jelen.

*Aurelianus* (megáll az *Aetna* tövében és lő).

Nézz távcsöveddel *Llucius* utána:  
Mily porczikáján ment nyilam keresztül!

*Llucius*.

Oh *Goldeném*, te rettentő valál.  
Tollas nyilad szívének ment legott,  
S ha utba nem jön egy kis aquiló  
Mely félre verte gyors futásiban,  
Keresztül verte és szegezte volna  
Öt *Máriushoz* *Karthág* romjain.

Most ám vigyázz, mert ő fog visszalőni.

*Aurelianus*.

Jaj *Llucius*! Nincs nálad egy parupli?

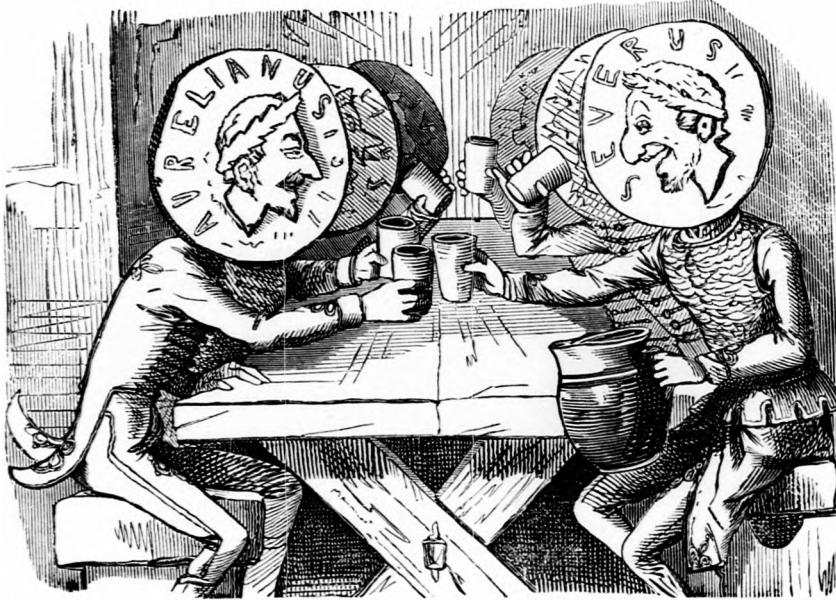
*Severus* (megáll *Karthago* romjain és visszalő).

*Llucius*.

A nyíl repül, süvöltve elközelg.  
Utközben egy felhőt ketté hasít,  
S egy mamzell *Iriszt* lábáról leüt;  
Most hajba mász *Typhon* dühös szelével,  
Czigánykereket vágva áthaladja,  
Egy pár *syreát* is ráér üdvözölni  
Utközben és czélját nem vesztí el.  
Vivát! *Io Paean!* ime a hős  
Kucsmája prémiben furóda bé!  
Szerencse, hogy utközben frictiótól  
Megoxidálva, elkopott hegye.

## Utolsó jelenés.

Mindnyájan.



Mi édesebb mint dülő harez után  
Mégkötni békét hős felek között?  
Barátaim, ez forró nap vala!  
Sajnálom, hogy Homérus nem vagyok,  
Még csak Virgil sem, ex Szilágyibus.  
Hogy énekelnék most hőskölteményt  
A mely háttérbe nyomja Iliást  
S az Aeneist tulzengené szavával!  
Hol vennék kölcsön méltó tollat ehez?  
Indítványom tehát nemes barátim  
Bizzuk meg e neves nap tettei  
Örök betükbe foglalásával  
Martinus Cacust, az eposzírót.  
Az majd leírja, festi és szavalja,  
Papirra nyomja és beoltja fába,

Ki is faragja és csizmának önti,  
A mit eként kezébe kaparint.  
Mi meg ehelyet nemes barátaim,  
A tért melyet imént elfoglalánk  
Ne hagyjuk el, kitarván itt, a míg  
— A míg utolsó csepp — borunkba tart  
Bátran koczincunk! S ez legyen közöttünk  
A legutolsó összekoczczanás.  
Örvendj hazám! A hosszú harez után  
Nem folyt hiába vér; im helyreált  
A béke!

Mind. Éljen! Élj te! Éljek én!

(Általános ölekezés; függöny legördül.)

K—s M—n.

### Bizalmas magán-levelezés en minia- ture hirlap útján.

K. M.-nek.

Azt hallom, kedves sógor, hogy mióta nősültél  
mindig oly ostoba pofát vágysz, igaz-e ez?

M. K.-nak.

Igaz! kedves sógorom, de ezt csak nővéred, il-  
letőleg nőm kedveért teszem, hogy oly nagyon el ne  
üssünk egymástól.

X. U.-nak.

Ugyan kérlek, ird meg, hogy az öcsém, ki az  
izénél — kereskedő segéd, jól viseli-e magát?

U. X nek.

Magaviselete ellen semmi kifogás, hanem azért  
pirongatja princípálisa gyakran, hogy oly apró lépé-  
seket csinál; ő arról mit sem tehet, mert ha mindig  
lábainak hosszóságát az képest lépne, soha se birna  
oda jutni ahova akar, hanem mindig néhány ölnyire  
tovább.

## KAKAS MÁRTON EMLÉKLAPJAIBÓL.

### Szeget szeggel.

Két kereskedő utas beszélget egy vasuti állomáson. Az egyik Gascognebol galvanisált dugóhuzók elszállítására végett utazik s ekkép szól: Még alig valék tizenöt napig ezen kereskedőháznál, hallja-e s már is megszásszoroztattam az üzletet, hat hónap mulván tudja-e mennyire emeltem áruink kelen-dőségét? Nem ön ezt nem tudhatja. Képzelve csak. Annyi de annyi megrendelés érkezett, hogy csupán a megrendeléseim feljegyzésénél elhasznált tén-tának feiszívására fordított itatók papirokra négy ezer hét száz kilenczven nyolcz frankkal és hatvankét centimel több adatott ki, mint azelőtt. „Ah!”

A másik Márius, olaj dolgában fárad, s így felel: „No bizony máskép megy a dolog, ha mink fogunk hozzá mi marseilleiek. Bizonyosága annak, hogy a ház melynek érdekében utazom, s pedig csak kilencz hónapja hogy ott vagyok, kedvesem, csupán csak a bizományosaimhoz irt levelekben előforduló i-kröli pontok elhagyása által tizennyolcz száz ötvenhárom franknyi tiszta hasznot takarított meg, csupán tén-tában s a centimeket ide sem számítva.

— N. . . helység határában 184-ik évben törmérdek „szömörcsök” termett, s még a közelvárosi izraeliták is, hova eladás végett a falusiak behordák, figyelmek lettek rája. A mindenfélével gschäftelő Jónás csakhamar kirándult a helységbe s ifjutul a vénig, mindenkit szömörcsök-szedésre szólított. Három napon át tartott a szüret s körülbelül két mérőre való szömörcsöket szedtek . . . . melyet azonban a helybeli fővadász némely szomszéd-társaival a zsidó elől illő áron elfoglalt. Hallván a megrendelő ez esetet, a helyett hogy boszankodnék újabb pénzszerzési módot ajánl a lakosoknak.

„Thudják khentek, az idhén nagyún nagyún sok *csherebughár* van, s thudják khentek, abbul *sárghafüsthék* lesz. Minden itczhéért adhuk khenteknek két garast.”

Nem kellett több biztatás a könnyü pénzszerzésre. A helység örege, apraja nemcsak a belső gyümölcsfákat tisztította meg hanem már napfölkelte előtt hosszú farázó kampókkal, ponyvakkal és zsákokkal csapatonként sietett az erdőre. Délfelé beizent a karaván vezetője, hogy a bíró szekereket küldjön a cserebogarakért, mert nem tudják hazahordani annyi van már szedve.

Jónás azt ígérte, hogy harmadnapra eljön. Azon-

ban a harmadnap utáni negyed napon sem jött. A kiéhezett zöld lombpusztító férgek már a zsákokat s ponyvákat kezdék kirágni — Jónás még sem jött. Összeülnek tehát a helység vénei s azt határozzák, hogy küldöttséget menesztenek hozzája. Eközben Jónás mosolyogva kérdi: hát van-e sok *csherebughár*? „Van bizony János gazda annyi, hogy a *Marczalyt* is meg meglehetne fösteni vele!”

„Noh jól van Vendhel bhácsi, hát csak hozzák ide a khocma elé khentek, majd meghmázsáljuk aztán khifizetjük.”

Örömmel szalad haza a sok cserebogárszedő s addig Jónás a nép véneit az *ivodába* szólítván, hatalmas adagokban emni inni valót rendel számukra. Egyenkint, kisebb nagyobb csapatokban hordja össze már a nép a cserebogarakat — hordókban, zsákokban és ponyvákban a khocma elé . . . s midőn már csak a mérés van hátra (még az öregek számára rendelt ételt s italt sem fizetvén ki) felugrik Jónás készen állt fogatára s vissza kiált a bámész tömeg közé:

Thudják khentek! a khinek eladták „szömörcshöket” adják el khentek annak a „*csherebugharat* is!” Jánus hajts! mint a menydhürgös menykhü!

G. D.

### No nem kell izéni.

— Uraim! . . én szólnék ha megengedik.  
— Tessék.  
— De majd nem engedik meg.  
— Dehogynem — miért ne.  
— No én tartok tőle hogy majd megharagudnak.  
— Ugyan ne czeremoniázzon, hanem beszéljen ha akar.

— Ahun ni — nem mondtam, még nem is beszéltem s már is. . . .

— De hát miért nem beszél? mondtuk már hogy tessék, ha akar beszélni tehát beszéljen.

— No, no nem kell olyan hamar felhörkenni, szebben is lehetne ám az emberhez szólani.

— No tehát kérjük egész alázattal, méltóztassék tessék beszélni.

— Ej ha, méltóztassék, tessék — egészen fursán van ez mondva, talán bizon azt gondolják hogy — — eh — — mit én — már most azért sem, juszt sem beszélek . . . .

— (Mind.) Eljen, éljen!

— (Dühvel.) Uraim — nem kell izéni az emberrel mert . . . . (Mérgében leül).

## Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.



**Oraculum.** Ne azt kérdezd, mit hoz a holnap nap? hanem azt, hogy mit fog elvinni?

— — Hugo Károly itt van, és saját darabjait egymaga fogja előadni. (Hogy hogy lehessen az?) Hát először kijön, mint sugó, elsugja magának az egész darabot. Akkor Brutusnak öltözik, s elmondja Brutus szerepét; akkor bemegy, Lucretiának öltözik s válaszol Brutus szerepére. Azután felöltözik Tarquiniusnak, s magát, mint Lucretiát erőszakkal megölegeti. Utoljára felöltözik római népnek s saját magát mint Tarquiniust elkergeti. (S micsoda nyelven fogja ezt cselekedni?) Hát németül, francziául, spanyolul, angolul, olaszul, görögül és magyarul. (No ezt mi is megnézzük.)

— — Az Idők Tanujában egy nagytekintetű ur ugyancsak szidja a Függetlent, azért, hogy minden tekintetben olyan nagyon „szürke.“ Már csak azt nem tudom kivenni a pirongatásból, valjon mit akar vele: azt e hogy *fehérébb* legyen, vagy azt, hogy *feketébb*?

— — Egy lapszerkesztő szörnyen panaszkodott, hogy Erdélyből még e mai napig sem akarnak az előfizetői kompareálni. Bizonyosan az lesz az oka, hogy azok csupa fraternizálási demonstratioból a román naptár szerint számítják az esztendőt s jan. 13-tól kezdik az új évet.

— — (Hogyan van az, mondja meg kend, hogy az arany meg az ezüst leszáll, a papiros meg fölemelkedik?) Soha sem szeleltél még kukoriczát? Hát láthattad, hogy olyankor a toklász, meg a polyva fölszáll, a mag meg leesik.

— — Oláhországban egy megindulandó új lapot mingyárt a próbaszámjánál betiltottak. Ez aztán elmondhatja hogy *halva született*.

— — Már három fertály egyre, az asszony még sem került elő a piacról! Hová lehetett? mi történhetett vele? Katonának vitték-e vagy megválasztották akadémiai tagnak? Nem esett-e bele a létrejövendő pesti vízvezetőbe? Nem zuhant-e a fejére a háztetőről vagy egy szerencsétlen szerkesztő? Vagy talán az Idők Tanuja beszélte le azt is, hogy ne jöjjön többet haza. Ahol jön ni! Hát lánczos lobogós! Hol jársz te ennyi ideig? Dél elmúlt s még tűz sincs rakva, dratva elfogyott; szedő kéziratot sürget s nincs kivel párbeszédet csinálni! Hol ácsorogtál annyi ideig? (No hát hol no? Majd lesz mingyárt minden, csak ne zörögjön kend, a siralomházban voltam, azt a szegény embert megnézni, a kit holnap kivégeznek; aztán sokára lehet oda bejutni; mind összetépték a zsulikendőmet a nagy tolakodásban.) Megáll a kezemben a musta! Hát mit kerestél te a siralomházban? Te! A felvilágosodott Mihály mesternek hirhedett életpárja a siralomházban. (Oh. Bizony voltak ottan uri dámák is krinoliuban, harangkalappal.) Hát aztán mi van azon nézni való? (Mi van azon? Mintha bizony mindennap láthatna az ember olyan embert, a ki embert ölt, s holnap már nem lesz ember!?) Hiszen ha csak e kell: láthatsz majd mingyárt szerkesztőt meg kiadót eleget, a ki minden előfizetőjét nemcsak megölte, de meg is ette s másnap már nem volt szerkesztő. (Jaj az csak tréfa, de ez igazi gyilkos. Olyan érdekes ez, mint a menageria! Hát kend nem elment-e a minap, mikor híre járt hogy a nagy óriás kigyót etetik? Hát ez épen olyan. Egy gyilkost etetnek, akinek holnap kitekerik a nyakát.) Tán még azt is megnéznéd? (Csak fel tudnék olyan korán kelni, de azt mondják hajnalban viszik vesztetni, mert különben nagyon sok uri asszonyosság tódul a kocsihoz, a kik így otthon maradnak mert nem készülhetnek el a toiletjükkel.) No az pedig ugyan uri asszonyágoknak való látvány! (Persze hogy az, mert nekik van operngukkerük is hozzá.)

— — Most olvasom a lapokban legújabb újdonságul, hogy Janku Abrudbányán nagy visszavonultságban él; hozzátehetem még: és hir szerint I. Napole on Szentilona szigetén meghalálozott.

— — Valaki névmagyarosításért folyamodván a többi ok közt a következőt is felhozta:

A minap oly szerencsés voltam kéz alatt néhány kávé kanálhoz felette olcsón juthatni, a kanalakba I. A. betűk vannak vésvé, tehát ezen I. A. is mellettem szól!